

[Gunnar Fog-Petersen.]

„Men skønt hver Levning med et Oh!
han spækked’,
saa bar mod hin kun denne Tale Vand.
Den fordums Flugt var bleven til en
Kryben,
den fordums Rose bleven var en
Hyben.“

Justitsministeren (Steincke): Det er ikke morsomt at skulle afløse en saa poetisk begavet Taler som den ærede Ordfører for det radikale Parti (Gunnar Fog-Petersen), særlig paa et Tidspunkt, hvor jeg forgæves vilde vride min Hjerne for at faa Poesi ud af den, men jeg skal jo til det. Den højt-ærede Formand siger, at jeg skal gøre det kort, og hvis det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) ikke havde talt saa længe, vilde det sikkert ogsaa lykkes mig. Om det ærede 13de tingvalgte Medlem sagde den poesifyldte Ordfører, som jeg nys omtalte, at han snoede sig som en Slange. Det Billede synes jeg dog ikke er rigtigt. Det vil ikke falde mig naturligt at anvende Udtrykket „Slange“ i Forbindelse med det ærede Medlem; jeg vilde snarere sige, at han snurrede som en Top.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem begyndte med paa ny at angribe Dagbodssystemet. Han sagde: at indføre Dagbodssystemet vil med Hensyn til de ubemidlede blive katastrofalt. Det er den Slags voldsomme Udtalelser, som det ærede Medlem ofte anvender, og som fritager os andre for en nærmere Imødegaaelse. Trods det „katastrofale“ har det nu været saa, at det samlede Demokrati lige fra 1924 har ønsket dette System indført, og at det opretholdes i Sverige og Finland — saa det gaar nok ogsaa her trods Katastrofen.

Angaaende § 51 sagde det ærede Medlem, at det var et af de sædvanlige Fænomener: at give Ministeren en almindelig Bemyndigelse til at supplere en Straffelov. Jeg aner intet som helst om, hvad der sigtes til med: Supplering af en Straffelov. Det, der er Tale om, er i underordnede Tilfælde at gennemføre paa andre Omraader det samme System, som er indført i Straffeloven — det er et rent praktisk Spørgsmaal. Jeg har bøjet mig for det ærede Medlems Indvendinger ved første Behandling, idet jeg har foreslaaet, at hvor det drejer sig om vigtigere Omraader, bør det ske ved Lov; men jeg bør drage den Slutning, at man aldrig skal søge at imødekomme det ærede Medlem — man bliver kun kritiseret endnu mere i næste Omgang.

De Bemærkninger, det ærede Medlem

fremsatte angaaende §§ 129 og 129 a, lagde efter min Mening — for at bruge et kendt Citat: „ikke megen ny Jord til Tænkingens Rige“, og jeg kan, hvad Imødegaaelsen angaar, henvise til de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen).

Og saa kom det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) til § 266 c, hvor han unægtelig var noget svær at følge. Det ærede Medlem sagde: Hvis jeg nu f. Eks. stadig væk spørger — der er ingen Tvivl om, at det ærede Medlem vil vedblive at spørge —, hvis jeg nu stadig spørger Ministeren, hvilken Hjemmel han har til at udlade Tiltale mod de fra Spanien hjemvendte, og Ministeren ikke svarer med andet end en Henvisning til sine Udtalelser i Folketinget, og jeg da bliver ved at spørge, falder jeg jo ind under § 266 c. Jeg kan berolige det ærede Medlem med, at jeg, som absolut ikke ønsker at undvære ham her, selv om jeg ønskede det, ikke kunde putte ham ind i Henhold til § 266 c, for dér staar: „Den, der, efter at en Sag har fundet sin Afgørelse“, —, men denne Sag er ikke blevet afgjort, Forespørgselen er blevet afvist — „med Hensyn til denne paa ny fremsætter de underkendte Beskyldninger mod den samme Person“. Jeg ved ikke af, at det ærede Medlem overhovedet har fremsat nogen Beskyldning. Det har ikke det fjerneste med § 266 c at gøre, at det ærede Medlem retter en Forespørgsel til mig, som jeg ikke agter at besvare ved den givne Lejlighed. Det er alt for fantasifuldt til, at man kan være bekendt at fortolke saaledes som Jurist — ja, man knap nok være bekendt at beskæftige sig med en saadan Fortolkning.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem vilde give mig 2 Kr., hvis jeg kunde forklare ham Indholdet af § 267 a. Det er alt for lidt for den Kæmpeopgave, det altid er for mig at forklare det ærede Medlem, hvad der i Virkeligheden menes. Hvis han vil sætte Beløbet op til mindst det tidobbelte, kan vi tale om det i næste Omgang. Det er ganske vist heller ikke meget, men det er, for at det ærede Medlem ikke skal gaa fra sit Løfte om at udsætte en Præmie.

Justitsministeren maa ikke kritisere en Domsmandsafgørelse, sagde det ærede Medlem, selv om Justitsministeren ikke ser med særlig Sympati paa Domstolene. Det er den Slags Bemærkninger, som er beregnet paa at gaa lige i Bladene. Jeg ved ikke, ved hvilken Lejlighed jeg har udtalt noget om, at jeg ikke saa med særlig Sympati